

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230862
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5112230862.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v spore žalobcu: EDYPLUS s. r. o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 258 881, právne zastúpená Roman Kvasnica a partneri s. r. o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: F. Z., D.. XX.XX.XXXX, H. N. U. XXX/X, XXX XX F., Š. P. Z., o zaplatenie 930,07 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 930,07 eur spolu s vyčísleným úrokom ku dňu 02.05.2012 v sume 136,79 eur, vyčíslenými úrokmi z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume 158,20 eur, úrokom vo výške 17,3 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 15.08.2012 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 07.09.2012 sa pôvodný žalobca Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj ako „SISp“) domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 930,07 eur spolu s vyčísleným úrokom ku dňu 02.05.2012 v sume 136,79 eur, vyčíslenými úrokmi z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume 235,52 eur, úrokom vo výške 17,3 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2006, poskytol ako veriteľ žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 1.659,69 eur, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky najneskôr do 10.01.2011, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 43,41 eur so splatnosťou uvedenou v zmluve. Žalovaná v dobe po uzatvorení zmluvy do konečnej splatnosti úveru splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listine Transakcie na účte, pričom pri splátke je uvedený dátum započítania splátky, výška splátky a zostatok pohľadávky po zápočte splátky na úhradu pohľadávky. Ku dňu konečnej splatnosti úveru dňa 10.01.2011 vznikla žalovanej podľa ust. čl. I. zmluvy povinnosť splatiť celú pohľadávku zo zmluvy. Pôvodný žalobca tak vyzval žalovanú na splatenie dlžnej sumy. Podľa ust. čl. I., bod 1 zmluvy vznikla žalovanej povinnosť platiť za poskytnutý úver úrok v zmluve dojednaný vo výške 17,3 % ročne. Podľa ust. bodu 6.3 Obchodných podmienok pre poskytovanie Úverov a listiny Úrokových sadziieb platných do 14.07.2009, ak je dlžník v omeškaní so splácaním žalovanej pohľadávky, je oprávnený požadovať okrem úroku aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne.

3. Podaním zo dňa 06.11.2014 doručeným súdu dňa 07.11.2014 pôvodný žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie kapitalizovaných úrokov z omeškania v sume 77,32 eur späť a žiadal tak v tejto časti žaloby naďalej zaviazat' žalovanú na zaplatenie vyčíslených úrokov z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume

158,20 eur s tým, že pôvodne žalovanú sumu z tohto titulu v žalobe zo dňa 15.08.2012 nesprávne špecifikoval. Týmto podaním zároveň požadoval namiesto pôvodne žalovanej sumy 136,79 titulom zaplataenia kapitalizovaných úrokov za obdobie do 02.05.2012 sumu 214,11 eur s odôvodnením, že dôvod z tejto zmeny vyplýva z opravenej špecifikácie zo dňa 03.11.2014.

4. Súd uznesením č. k. 6C/90/2013-88 zo dňa 25.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2016, zastavil v zmysle ust. § 96 ods. 1 O.s.p. na základe späťvzatia žaloby žalobcom podaním zo dňa 06.11.2014 konanie v časti o zaplataenie kapitalizovaných úrokov z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume 77,32 eur. O náhrade trov konania v jeho zastavenej časti súd rozhodol, že o nej rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súčasne súd uznesením č. k. 6C/90/2013-92 zo dňa 11.08.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.09.2016, s odkazom na ust. § 294 v spojení s ust. § 470 ods. 1 CSP, zmenu žaloby rozšírením uplatňovaného práva na zaplataenie kapitalizovaných úrokov ku dňu 02.05.2012 zo sumy 136,79 eur na sumu 214,11 eur (§ 140 ods. 1 CSP) nepripustil.

5. Žalovaný sa k žalobe do dňa 02.12.2016, na ktorom súd po prvý krát rozhodol v merite sporovej veci, písomne nevyjadril.

6. Súd sporovú vec pôvodne prejednal na pojednávaniach dňa 07.11.2014 a dňa 02.12.2016 a na tomto pojednávaní aj vo veci rozhodol, a to za prítomnosti právneho zástupcu pôvodného žalobcu a v neprítomnosti strán sporu.

7. Pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaniach zotrval na pôvodne podanej žalobe v rozsahu zaplataenia sumy 930,07 eur spolu s vyčísleným úrokom ku dňu 02.05.2012 v sume 136,79 eur, vyčíslenými úrokmi z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume 158,20 eur, úrokom vo výške 17,3 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplataenia, pričom neuviedol žiadnu ďalšiu či už skutkovú, alebo právnu argumentáciu.

8. Súd tak na pojednávaní dňa 02.12.2016 verejne vyhlásil rozsudok č. k. 6C/90/2013-122, ktorým žalobu o zaplataenie sumy 930,07 eur spolu s vyčísleným úrokom ku dňu 02.05.2012 v sume 136,79 eur, vyčíslenými úrokmi z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume 158,20 eur, úrokom vo výške 17,3 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplataenia, zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

9. Pokiaľ ide o skutkové zistenia, na podklade ktorých v sporovej veci po prvý krát rozhodol rozsudkom č. k. 6C/90/2013-122 zo dňa 02.12.2016, súd tieto vyvodil z dôkazov produkovaných pôvodným žalobcom. Išlo o nasledovné skutkové zistenia.

10. Dňa 10.01.2006 uzavrela SISP ako veriteľ (banka) so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru zo strany SISP žalovanému v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eur) a za nasledovných podmienok: druh úveru: miniúver do 10 minút, úroková sadzba: 17,30 % ročne pevná do konečnej splatnosti úveru, poplatok za poskytnutie úveru: bez poplatku, poplatok za správu úveru: 50,- Sk mesačne, výška splátky: 1.308,- Sk, splatnosť prvej splátky: 10.02.2006, periodicita splátok: mesačne k 10. dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru: 10.01.2011, splatnosť úrokov: v posledný deň kalendárneho mesiaca, RPMN: 9,68 %. Žalovaná sa ako dlžník zaviazala úver splatiť v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky podľa sadzobníka a náklady veriteľa spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

11. Z výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXX za obdobie od 10.01.2006 do 31.12.2008 vyplýva, že úver bol bezhotovostne čerpaný v sume 50.000,- Sk (prevedená bezhotovostne na bankový účet žalovanej č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX). Žalovaná vykonala na predmetný úverový prípad v období od 10.01.2006 do 31.12.2008 nasledovné úhrady: dňa 10.02.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.03.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.04.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.05.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.06.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.07.2006 v sume 447,30 Sk, dňa 11.07.2006 v sume 860,70 Sk, dňa 10.08.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.09.2006 v sume 7,70 Sk, dňa 11.09.2006 v sume 1.300,30 Sk, dňa 11.10.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.11.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 11.12.2006 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.01.2007 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.02.2007 v sume 1.308,- Sk, dňa 10.03.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.04.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.05.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.06.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.07.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.08.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.09.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.10.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.11.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.12.2007 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.01.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.02.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.03.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.04.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.05.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 11.06.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.07.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.08.2008 v sume 859,10 Sk, dňa 11.08.2008 v sume 461,40 Sk, dňa 10.09.2008 v sume 1.321,- Sk, dňa 10.10.2008

v sume 1.321,- Sk, dňa 11.11.2008 v sume 1.321,- Sk a dňa 10.12.2008 v sume 1.321,- Sk, t. j. celkovo žalovaná uhradila sumu 46.066,- Sk (1.529,11 eur).

12. Z výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXX za obdobie od 01.01.2009 do 12.11.2011 vyplýva, že žalovaná vykonala na predmetný úverový prípad v období od 01.01.2009 do 12.11.2011 nasledovné úhrady: dňa 10.01.2009 v sume 43,85 eur, dňa 10.02.2009 v sume 43,85 eur, dňa 11.03.2009 v sume 43,82 eur, dňa 10.04.2009 v sume 43,82 eur, dňa 11.05.2009 v sume 43,82 eur, dňa 11.06.2009 v sume 43,82 eur, dňa 10.07.2009 v sume 43,82 eur a dňa 12.08.2009 v sume 43,82 eur, t. j. celkovo žalovaný uhradila sumu 350,62 eur (10.562,78 Sk).

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd vec posúdil tak, že vychádzal z toho, že medzi SISp a žalovaným vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2006 (ďalej len ako „ÚZ“). Aj s poukazom na to, že zo strany SISp išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) a žalovanému bol zjavne poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany SISp žalovanému, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi ÚZ vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 258/2001 Z. z. a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je samostatným zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust. § 588 OZ a pod., sa súd tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. Súd mal za to, že v danom prípade účastníci ÚZ uzavreli zmluvu o úvere podľa cit. ust. § 497 ObZ, ktorou sa zaviazala SISp ako veriteľ poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky do sumy 50.000,- Sk (1.659,70 eur) a žalovaný sa zaviazal tieto SISp vrátiť a zaplatiť jej úroky. Súd tak vychádzal z toho, že SISp svoju povinnosť podľa ust. § 497 ObZ splnila poskytnutím peňažnej sumy 50.000,- Sk (1.659,70 eur) žalovanému bezhotovostne prevodom na jeho bankový účet dňa 10.01.2006 s tým, že žalovaný sa ako dlžník mal zaviazat vrátiť SISp poskytnutú peňažnú sumu 50.000,- Sk vrátane úrokov so sadzbou 17.30 % ročne a poplatku za správu úveru vo výške 50,- Sk mesačne v mesačných splátkach vo výške 1.308,- Sk splatných do 10. dňa v mesiaci pri splatnosti 1. splátky do 10.02.2006 s konečnou splatnosťou úveru 10.01.2011.

14. Súd ďalej vychádzal z toho, že dotknutá ÚZ uzavretá medzi SISp a žalovaným neobsahovala náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. Aj keď síce bola v ÚZ explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 1.308,- Sk a ďalej výška mesačného poplatku za správu úveru v sume 50,- Sk, nikde však nebola uvedená výška splátok istiny a úroku, t. j. časť každej mesačnej splátky v celkovej výške 1.308,- Sk, ktorá mala zodpovedať sume započítanej na splatenie istiny a sume započítanej na splatenie úroku. V prípade úroku nebola stanovená v ÚZ ani jeho celková výška, resp. suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť. V ÚZ bola uvedená len úroková sadzba 17.30 % ročne ako pevná do konečnej splatnosti úveru. V kontexte tejto skutočnosti absencie náležitostí ÚZ podľa cit. ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. a v kontexte skutočnosti, že bol nepochybne žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 eur), súd dospel k záveru, že dotknutá ÚZ je síce v zmysle cit. ust. § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom v čase jej uzavretia, aj napriek chýbajúcej podstatnej náležitosti platná, ale rovnako v spojení s ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. možno dospieť k záveru, že v danom prípade SISp nemôže požadovať od žalovaného ako spotrebiteľa úrok z poskytnutého úveru. Inak povedané, na poskytnutý spotrebiteľský úver treba hľadieť ako na bezúročný. Z tohto dôvodu tak povinnosťou žalovaného bolo vrátiť SISp len poskytnutú peňažnú sumu 50.000,- Sk (1.659,70 eur) v pravidelných 60 rovnomerných mesačných splátkach vo výške 1/60-tiny poskytnutej sumy 50.000,- Sk (1.659,70 eur), t. j. 833,3333 Sk (27,6616 eur) so splatnosťou 1. splátky do 10.02.2006, poslednej splátky do 10.01.2011, pri splatnosti ostatných splátok do 10. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, spolu s mesačným poplatkom za správu úveru v sume 50,- Sk (1,66 eur), t. j. celkovo zaplatiť žalobcovi sumu 53.000,- Sk [50.000,- Sk + (60 x poplatok za správu úveru vo výške 50,- Sk) = 50.000,- Sk + 3.000,- Sk], resp. sumu 1.759,28 eur. Preto súd už bez ďalšieho s odkazom na konštatovanú bezúročnosť predmetného spotrebiteľského úveru žalobu v časti o zaplatenie sumy 136,79 eur ako kapitalizovaných úrokov z úveru ku dňu 02.05.2012, ako aj o zaplatenie úroku vo výške 17,3 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplatenia zamietol. Ďalej súd konštatoval, že žalovaný nesporne do dňa 12.08.2009, t. j. takmer 17 mesiacov pred konečnou splatnosťou úveru (10.01.2011), zaplatil celkovo sumu 1.879,73 eur (56.628,78 Sk), pričom v zmysle vyššie uvedeného bol povinný plniť svoje záväzky zo zmluvy len do sumy 1.759,28 eur (53.000,- Sk). Žalovaný na svoje záväzky z ÚZ zaplatil SISp viac, ako bol povinný, a to o sumu 120,45 eur (3.628,78 Sk). Súčasne s poukazom na to, že žalovaný sa s úhradou žiadnej zo splátok (v SISp požadovanej sume, t. j. zodpovedajúcej sume dojednanej splátky, t. j. vrátane úroku, ktorý však nebola SISp oprávnená

požadovať od žalovaného), ktorými úplne uhradil svoj peňažný záväzok z ÚZ v celkovej sume 1.759,28 eur (tento záväzok uhradil ku dňu 11.06.2008, kedy spolu s úhradou vykonanou tento deň uhradil SISp už celkovo sumu 1.792,09 eur), nedostal do omeškania viac ako 1 deň a súčasne, že ku dňu splatnosti 6. splátky (t. j. ku dňu 10.07.2006, kedy sa podľa SISp predloženého výpisu z úverového účtu mal dostať po prvý krát do omeškania, čo vyplýva z toho, že ku dňu 11.07.2006 SISp predpísal žalovanému na úhradu úroky z omeškania v sume 0,70 Sk) uhradil celkovo sumu 6.987,30 Sk, t. j. celkovo sumu zodpovedajúcu až 7-mim splátkam (vo výške konštatovanej súdom, t. j. bez úroku, ktorý nebola SISp oprávnená od žalovaného požadovať) spolu s poplatkom za správu úveru (t. j. v súdom konštatovanej výške bez úroku 833,3333 Sk + 50,- Sk mesačný poplatok za správu úveru = 883,3333 Sk; $883,3333 \text{ Sk} \times 7 = 6.183,3331 \text{ Sk}$) splatným do 10.08.2006 a časti 8-mej splátky splatnej až dňa 10.09.2006 v sume 803,9669 Sk (teda žalovaný splátky uhradil v podstate v predstihu, keďže ich uhradil síce v SISp predpísanej výške, na ktorú však v plnom rozsahu SISp nárok nevznikol), súd uzavrel, že žalovaný sa nikdy nedostal do omeškania (§ 365 ObZ) s úhradou splátok vo výške, v ktorej bola od nej SISp oprávnená splátky požadovať (t. j. bez úrokov), a preto SISp nevzniklo právo požadovať od žalovaného úroky z omeškania podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ. Vzhľadom k tomuto záveru, ako aj k záveru o tom, že žalovaný svoj záväzok z ÚZ (teda bez úroku, ktorého zaplataenie nebola SISp oprávnená od žalovaného požadovať) splnil v celom rozsahu, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol aj v rozsahu o zaplataenie sumy 930,07 eur, ako aj kapitalizovaných úrokov z omeškania ku dňu 02.05.2012 v sume 158,20 eur a napokon aj úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do zaplataenia. Pokiaľ ide o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP), súd s ohľadom na zistenie, že žalovanému preukázateľne trovy konania v spore nevznikli, ako aj s odkazom na to, že žalovaného považoval za plne procesne úspešného (§ 255 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP), žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

15. Voči rozsudku č. k. 6C/90/2013-122 zo dňa 02.12.2016 podala SISp (ako pôvodný žalobca) v zákonnej lehote odvolanie. Odvolanie odôvodnila s poukazom na ust. § 4 ods. 4 písm. a) a ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ s tým, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku správne skonštatoval, že aj keby ÚZ neobsahovala náležitosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., je potrebné ju v zmysle ust. § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. považovať za platnú, pretože na jej základe žalovaný čerpal celú sumu poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie však v danej veci nepostupoval správne, keď s poukazom na ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. poskytnutý úver právne posúdil ako bezúročný. Ako vyplýva z čl. I. ÚZ, so žalovanou sa dohodli na výške pevnej úrokovej sadzby 17,30 % ročne, ktorou sa bude úročiť dlžná istina pohľadávky od poskytnutia úveru, t. j. od 10.01.2006 do ukončenia úverového vzťahu, t. j. do 10.01.2011. Čiže z uzavretého úverového vzťahu bez akýchkoľvek pochybností vyplývala tak výška dohodnutej úrokovej sadzby, jej nemennosť počas celej dĺžky trvania zmluvného vzťahu, ako aj to, že iba touto úrokovou sadzbou bude mesačne úročená nezaplataená istina pohľadávky od poskytnutia úveru žalovanému až do konečnej splatnosti úveru. Z uzavretej ÚZ vyplývala taktiež celková suma úrokov, ktoré sa žalovaný zaviazal zaplatať počas trvania zmluvného vzťahu, pokiaľ by zmluvne dohodnuté splátky úveru splácal v dohodnutých výškach a termínoch, pretože mal zaplatať SISp 60 splátok po 1.308,- Sk, t. j. celkom sumu 78.480,- Sk. Po odpočítaní poskytnutej sumy úveru 50.000,- Sk a sumy poplatkov 3.000,- Sk predstavovala výška týchto zmluvne dohodnutých úrokov celkom sumu 25.480,- Sk. Nakoľko teda v uzatvorenej ÚZ bola výška úrokov dohodnutá jasne a zrozumiteľne, nemal súd prvej inštancie žiaden právny dôvod, aby uzavretý zmluvný vzťah posúdil ako bezúročný. SISp ďalej uviedla, že sa osobne domnieva, že súd prvej inštancie si až po vyhlásení rozsudku uvedomil, že na uzavretý zmluvný vzťah nemôže aplikovať prísnejšie ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., ktoré bolo účinné až od 01.01.2008, a preto v záujme právneho zdôvodnenia svojho rozhodnutia dodatočne hľadal zákonné ustanovenie, o ktoré by mohol svoje rozhodnutie vo veci samej oprieť. Preto na uzavretý zmluvný vzťah aplikoval ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., znenie platné ku dňu uzavretia zmluvného vzťahu, ktoré ustanovenie však na uzavretý zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. Súd prvej inštancie sa snažil cez svoje ďalšie výpočty preukázať, že celá žaloba musela byť zamietnutá, pretože žalovaný zaplatal okrem istiny a poplatku ešte viac, ako mal. Na základe nesprávneho právneho posúdenia súd prvej inštancie nesprávne rozhodol aj o náhrade trov konania. Pôvodný žalobca tak žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že podanej žalobe v celom rozsahu vyhovie, eventuálne napadnutý rozsudok zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania pôvodného žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP napadnutý rozsudok uznesením č. k. 11Co/166/2017-161 zo dňa 25.07.2017 zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) a d)

CSP s poukazom na ust. § 380 ods. 2 CSP. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že prieskumná činnosť odvolacieho súdu nezahŕňa len preskúmanie vecnej správnosti rozsudku z hľadiska hmotného práva, ale aj z hľadiska procesnoprávneho, t. j. preskúmanie konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia. Hoci odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Prieskumom spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú je odvolací súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti. Počnúc od 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný kódex, CSP, ktorý podľa ust. § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Doručovanie písomností do vlastných rúk upravuje ust. § 111 a nasl. CSP. Písomnosť sa doručuje fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR [§ 106 ods. 1 písm. a) CSP]. Ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa ust. § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie (§ 111 ods. 3 CSP). Z cit. ustanovenia vyplýva, že aj keď si adresát doručovanú zásielku na adrese svojho trvalého pobytu neprevezme, nastane fikcia doručenia, a to dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Uvedené však platí iba za predpokladu, že je účastníkovi konania - fyzickej osobe riadne doručená žaloba spôsobom v zmysle ust. § 116 ods. 1 až 3 CSP. V danom prípade však takýto postup zachovaný nebol. Súd prvej inštancie doručoval žalovanému žalobu a ostatné písomnosti (prílohy žaloby, poučenia) ešte za účinnosti O. s. p. Nedošlo však ani k účinnému doručeniu žaloby a ostatných písomností podľa ustanovení O. s. p., nakoľko súd prvej inštancie nepreveril, či sa adresát na adrese, na ktorú mu doručoval žalobu a ostatné písomnosti, skutočne zdržiaval. Fikcia doručenia preto v zmysle ust. § 47 ods. 2 O. s. p. nenastala. Ďalej odvolací súd uviedol, že je potrebné, aby súd prvej inštancie pristúpil k doručeniu žaloby a všetkých ostatných písomností, ktoré sú súčasťou obsahu spisu a doručujú sa strane sporu do vlastných rúk postupom v zmysle ust. § 116 ods. 1 a 2 CSP, t. j. aby urobil všetky potrebné úkony na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak takúto adresu nezistí alebo sa mu nepodarí na takúto adresu doručiť, zverejní v zmysle ust. § 116 ods. 2 CSP oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Až po 15 dňoch od takéhoto zverejnenia môže súd prvej inštancie pristúpiť k doručeniu písomnosti žalovanému na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, pričom aj keď si žalovaný túto zásielku neprevezme, bude sa dňom vrátenia súdu považovať za doručenú. Až po dodržaní tohto postupu môže súd prvej inštancie vec prejednať a rozhodnúť tak, aby bolo zachované právo obidvoch strán sporu na spravodlivý proces. Pokiaľ súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol bez toho, že by došlo k účinnému doručeniu žaloby, poučenia a jej príloh žalovanému, svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (z hľadiska eliminácie možnosti prekvapivosti súdneho rozhodnutia). Z hľadiska procesnej ekonomie odvolací súd však považoval za potrebné vyjadriť sa aj k právnomu posúdeniu veci. Odvolací súd sa nestotožnil s výkladom a aplikáciou normy zvolenej súdom prvej inštancie na zistený skutkový stav veci, pokiaľ ide o aplikáciu a výklad ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. nerieši rozčlenenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky. Hoci aj túto náležitosť zákon č. 258/2001 Z. z. platný v čase uzavretia zmluvy predpisoval, jej nedodržanie nesankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, ako sa stalo až nasledujúcimi novelami zákona č. 258/2001 Z. z. prijatými po uzavretí zmluvy, ktorá právna úprava sa však na prejednávanej veci nevzťahuje. Neuvedenie úroku alebo poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemožno stotožňovať s nerozčlenením splátky na istinu, úrok a iné poplatky. V tomto smere okresný súd dostatočne nevyhodnotil písomnú zmluvu uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 10.01.2006, keď z bodu I. zmluvy jednoznačne vyplýva úroková sadzba úveru vo výške 17,30 % p. a. a poplatok za správu úveru 50,- Sk mesačne. Pokiaľ teda súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na úrok z úveru a poplatok za správu z úveru z dôvodu, že nie sú uvedené v zmluve, takýto právny záver je nesprávny. Z dôvodu vyššie uvedenej vady konania, ktorá mala vplyv na znemožnenie uplatnenia práv žalovaného v konaní, nemohol odvolací súd napraviť nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v odvolacom konaní, a preto pristúpil k zrušeniu napadnutého rozsudku a jeho vráteniu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd tak súdu prvej inštancie uložil povinnosť v ďalšom konaní doručiť žalobu, jej prílohy a poučenia postupom v zmysle ust. § 116 ods. 1 a 2 CSP a až následne pristúpiť k prejednaniu a rozhodnutiu veci. Zároveň mu uložil povinnosť rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

18. Podaním zo dňa 19.06.2017 doručeným súdu dňa 26.06.2017 pôvodný žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu na obchodnú spoločnosť EDYPLUS s. r. o., nakoľko po

začatí konania došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na obchodnú spoločnosť EDYPLUS s. r. o. Súd za súhlasu obchodnej spoločnosti EDYPLUS s. r. o. (podanie zo dňa 08.06.2017) uznesením č. k. 6C/90/2013-170 zo dňa 07.09.2017 v zmysle ust. § 80 ods. 1 a 2 CSP pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto SISp ako pôvodného žalobcu vstúpi ako nový žalobca obchodná spoločnosť EDYPLUS s. r. o. (žalobca),

19. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, ktoré mu boli doručené v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP dňa 20.12.2017, v súdom určenej lehote 10 dní od doručenia žaloby (a ani do vyhlásenia tohto rozsudku) písomne nevyjadril.

20. Súd predmetnú sporovú vec opätovne prejednal a v tejto opätovne rozhodol na pojednávaní dňa 06.03.2018 v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti strán sporu (§ 180 CSP), a to z dôvodu, že samotné stany sporu sa na pojednávanie neustanovili. Od predvolania žalobcu na pojednávanie súd upustil v zmysle ust. § 178 ods. 1 CSP vzhľadom k tomu, že tento bol zastúpený svojim právnym zástupcom na celé konanie a žalovaný mal predvolanie na pojednávanie doručené fikciou podľa ust. § 111 ods. 3 CSP dňom 02.03.2018. Strany sporu svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a o odročenie pojednávania nepožiadali.

21. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe, pričom neuviedol žiadnu novú podstatnú skutkovú a ani právnu argumentáciu.

22. Súd tak pri svojom v poradí druhom rozhodnutí sporu (tomto rozsudku) vychádzal z pôvodných skutkových zistení (ako súd tieto uvedené v odsekoch č. 10 až 12 odôvodnenia tohto rozsudku) a vyplývajúcich zo žalobcom produkovaných listinných dôkazov, ktorých pravosť a obsah žalovaný nenamietal (§ 204 CSP), pričom súčasne mal preukázané, že pôvodný žalobca SISp ako postupca uzavrel so žalobcom ako postupníkom dňa 05.06.2017 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0609/2017/CE, ktorej predmetom bolo medzi iným aj postúpenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom (potvrdenie o zmluvnom vzťahu zo dňa 12.06.2017 a príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0609/2017/CE zo dňa 05.06.2017)

23. Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 11.06.2010, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

24. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

26. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa ust. § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007, na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

28. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; [3] § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka] v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. [4] § 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 Z. z.]

29. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

30. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

31. Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení do 31.12.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí [6] § 43 Občianskeho zákonníka] obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj

súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

32. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

33. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

34. Podľa ust. § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

35. Podľa ust. § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, ibaže pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy.

36. Podľa ust. § 340 ods. 1 ObZ, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

37. Podľa ust. § 365 ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

38. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 454/2008 Z. z. účinnom od 15.01.2009 do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

39. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

40. Podľa ust. § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

41. Podľa ust. § 768k ods. 2 ObZ v znení zákona č. 9/2013 z. z. účinnom od 01.02.2013, práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

42. Podľa ust. § 768k ods. 3 ObZ v znení zákona č. 9/2013 z. z. účinnom od 01.02.2013, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

43. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

44. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

46. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

47. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

49. Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

50. Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu [13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov], sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

51.

52. Z hľadiska právneho posúdenia veci súd nemal dôvod odchyliť sa od svojich právnych záverov uvedených ešte v konaní pred vyhlásením rozsudku zo dňa 02.12.2016 tak, ako sú tieto uvedené v odseku č. 13 odôvodnenia tohto rozsudku. Súd tak vychádzal z toho, že SISp ako veriteľovi vznikla povinnosť na základe uzavretej ÚZ poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eur), k čomu aj nesporne bezhotovostným prevodom peňažných prostriedkov v sume 50.000,- Sk aj zo strany SISp na bankový účet žalovaného došlo. Vzhľadom k plneniu SISp a na základe uzavretej ÚZ (aj s odvolaním sa na vyslovený právny názor odvolacím súdom v uznesení č. k. 11Co/166/2017-161 zo dňa 25.07.2017, ktorým bol súd v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP viazaný) vznikla žalovanému povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eur) vrátiť SISp spolu s dojednaným úrokom vo výške 17,30 % ročne a poplatkom za správu úveru vo výške 50,- Sk (1,66 eur) mesačne, a to v 60-tich rovnomerných mesačných anuitných splátkach vo výške 1.308,- Sk (43,42 eur) splatných do 10. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pri splatnosti 1. z nich do 10.02.2006 a poslednej z nich do 10.01.2011.

53. Žalovaný sa podľa žalobcom produkovaných dôkazov (výpisov z úverového účtu) dostal do omeškania (§ 365 ObZ) s plnením svojich peňažných záväzkov vyplývajúcich z ÚZ už dňa 11.06.2007 (s plnením splátky splatnej dňa 10.06.2007), pričom tak bol následne povinný zaplatiť SISp aj úroky z omeškania za omeškanie s plnením jeho peňažných záväzkov z ÚZ [teda nie len záväzku vrátiť úverom poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj záväzku zaplatiť úrok (vzhľadom k dojednaniu uvedenému v ust. čl. 7 bod 7.4.4 Všeobecných obchodných podmienok SISp tvoriacich neoddeliteľnú súčasť ÚZ; ďalej len „VOP“ a s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24.03.2004), ako aj záväzku zaplatiť poplatok za správu úveru], ku ktorému došlo v období do 31.12.2008 vo výške podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 315/2005 Z. z. účinnom od 01.08.2005 do 31.12.2008, za omeškanie, ku ktorému došlo v období od 15.01.2009 podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 659/2007 Z. z. účinnom od 15.01.2009 v spojení s ust. § 768k ods. 2 a 3 ObZ a ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013 v spojení s ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013. Súčasne vzhľadom na omeškanie žalovaného s plnením jeho peňažného záväzku vrátiť SISp úverom poskytnuté peňažné prostriedky mal súd za to, že žalovaný mal povinnosť zaplatiť SISp úrok podľa ust. § 497 ObZ až do doby vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (§ 502 ods. 1 ObZ), teda nie len do splatnosti poslednej splátky predmetného spotrebiteľského úveru, t. j. do dňa 10.01.2011. (viď ust. čl. 7 bod 7.4.2 VOP). SISp ako pôvodný žalobca zohľadniac tak úhrady žalovaného na jeho peňažné záväzky vyplývajúce z ÚZ,

vyčíslil (v podanej žalobe a následne opravil v podaní zo dňa 06.11.2014) dlh na peňažných záväzkoch žalovaného z ÚZ ku dňu 02.05.2012 v nasledovnej štruktúre: v sume 930,07 eur pripadajúcej na doposiaľ nesplatenú istinu úveru (úverom poskytnutých peňažných prostriedkov), v sume 214,11 eur pripadajúcej na úrok za obdobie od 11.01.2011 (deň po splatnosti poslednej splátky predmetného spotrebiteľského úveru) do 02.05.2012 (žalobca si zo sumy 214,11 eur uplatňoval len sumu 136,79 eur, keďže rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 77,32 eur súd nepripustil, k tomu viď odsek č. 4 odôvodnenia tohto rozsudku) a v sume 158,20 eur pripadajúcej na úroky z omeškania vo výške 8 % ročne vyčíslených za obdobie omeškania od 12.03.2009 do 02.05.2012. Súd tak s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP vychádzal pri svojom rozhodnutí z nespornosti tejto výšky zostatku dlhu ku dňu 02.05.2012, keďže žalovaný tieto skutkové tvrdenia o výške pohľadávky s jej kapitalizovaným príslušenstvom žalobcu nenamietal.

54. Následne tak žalovaná pohľadávka SiSp proti žalovanému aj s jej príslušenstvom (úrokom a úrokmi z omeškania) prešla postúpením podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0609/2017/CE zo dňa 05.06.2017 na žalobcu. Súd tak dospel na základe tohto, ako aj záverov uvedených v predošlých odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku o dôvodnosti podanej žaloby, a preto jej (v časti na ktorej žalobca zotrval) v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na plnenie, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

55. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

60. O nároku na náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 3 CSP) súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, a to vzhľadom k pomeru úspechu strán sporu v konaní v prejednávanej sporovej veci [pričom za neúspech žalobcu súd považoval skutočnosť, že na základe späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie sumy 77,32 eur, došlo procesným zavinením žalobcu k zastaveniu konania (žalobu v časti o zaplatenie sumy 77,32 eur vzal ešte pôvodný žalobca späť z dôvodu nesprávneho vyčíslenia kapitalizovanej sumy úrokov z omeškania, čím je procesné zavinenie na zastavení konania o tejto časti žaloby zjavne na jeho strane; § 256 ods. 1 CSP). Žalobca tak mal vo veci len čiastočný úspech v čistom vyjadrení 94 % [úspech žalovaného: suma 77,32 eur zodpovedajúca späťvzatej žalobe v časti o zaplatenie sumy kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 77,32 eur; celková výška pôvodne žalobou uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom vyčíslená ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. ku dňu 06.03.2018: 930,07 eur, t. j. priznaná istina úveru + 136,79 eur, t. j. vyčíslený úrok z obdobia do 02.05.2012 + 235,52 eur, t. j. vyčíslené úroky z omeškania ku dňu 02.05.2012 + 940,73 eur, t. j. úrok vo výške 17,3 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do 06.03.2018 + 435,02 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 930,07 eur od 03.05.2012 do 06.03.2018 = 2.678,13 eur; %-tuálny úspech žalovaného = 77,32 eur / 2.678,13 eur = 0,03 = 3 %; úspech žalobcu 97 % = 100 % - úspech žalovaného 3 %; čistý úspech žalobcu 97 % - 3 % = 94 %]. Preto o trovách konania (vrátane trov odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 3 CSP) rozhodol súd tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu pomernej časti trov konania zodpovedajúcej 94 %-tým ním vynaložených trov konania na účelne uplatnenie práva proti žalovanému. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa

osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).